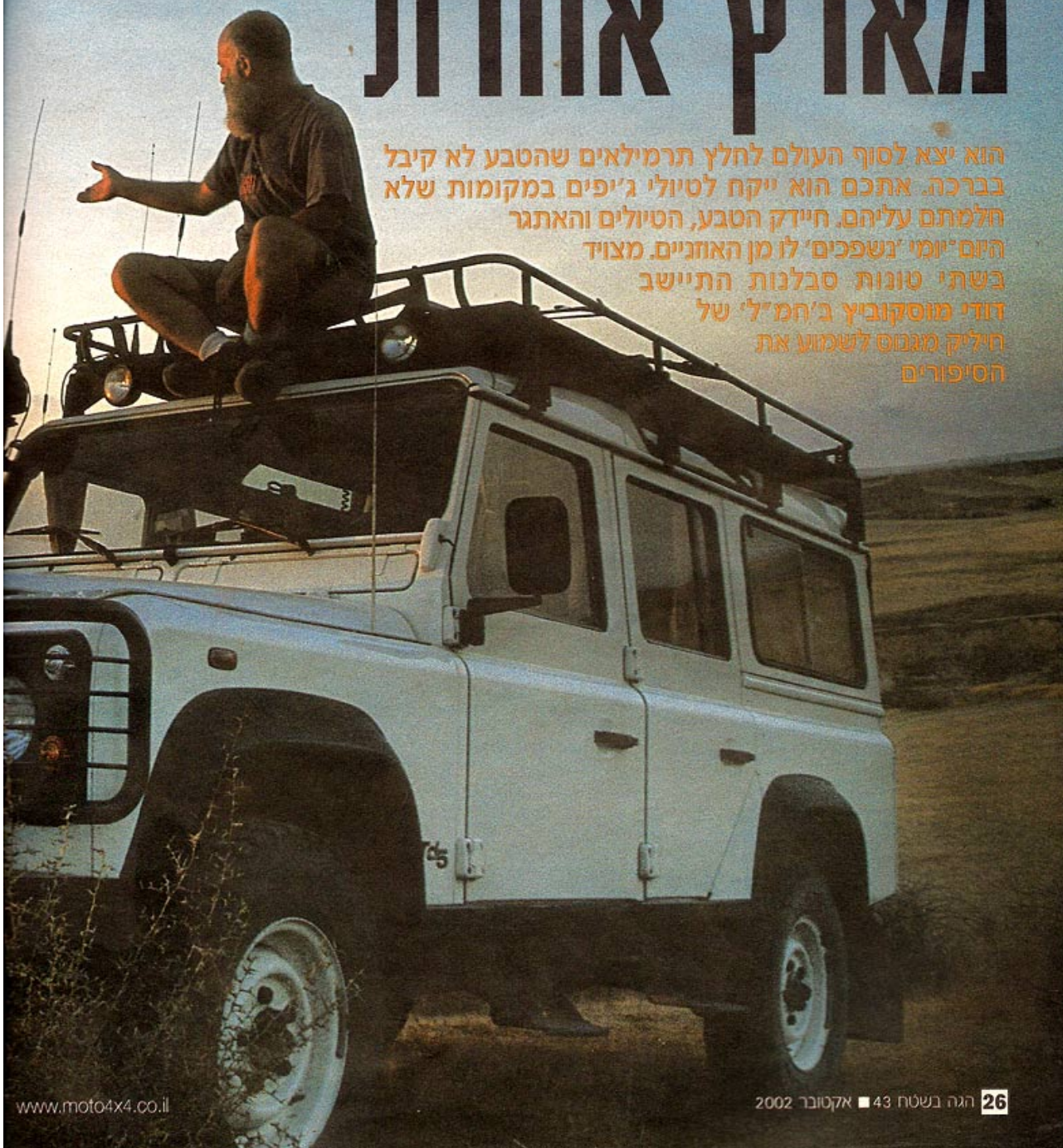
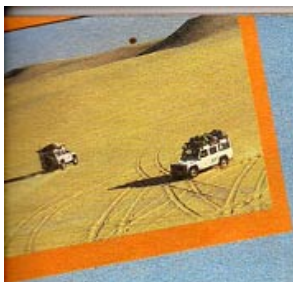

האיש מארץ אחרת

הוא יצא לסוף העולם לחלץ תרמילאים שהטבע לא קיבל בברכה. אתכם הוא ייקח לטיולי ג'יפים במקומות שלא חלמתם עליהם. חיידק הטבע, הטיולים והאתגר הזים יומי 'נשפכים' לו מן האזניים. מצויד בשתי טונות סבלנות התיישב דודי מוסקוביץ ב'המ'ל' של חיליק מגנוס לשמוע את הסיפורים

תמונות מן המדבר המערבי "הכול נחל - שם הכותמים האדומים..."

ת

אמין לי, נעמה כבר אינה בין החיים, כאמה אני יכולה להרגיש את זה... יש לי בקשה אחת בלבד ממך לפני שאתה יוצא... כשתגיע למשאית ההפוכה, תערוך טקס אזכרה קטן, תקריא על שפת הנהר מכתב שכתבתי לבתי, ותשיט אותו בנהר עם זר פרחים ושני צבי נינג'ה שאחיה הקטנים צירפנו..." ביקשה אמה של נעמה ז"ל מעברו השני של הקו. וחיליק, באצילות פלמ"חניקית, סיים את השיחה בהבטחה כי ימצא אותן, את נעמה ואת הילה ויכרונו לברכה, ואף יבצע את הטקס. "אתה רואה את התיק הזה?", חיליק מצביע על תיק גב קטן ומשופשף שניכר בו כי עבר תלאות רבות, "ארוזתי כמה דברים, התארעו ויצאנו לדרך..."

סיפור חילוץ אחד מיני רבים

קצת לפני מעבר הגבול רפיה, בואכה חולות חלוצה, בסוף העולם - שמאלה, גר לו בצניעות חיליק מגנוס, איש מארץ אחרת. אדם של אמונה והרבה מעשים, חלוץ ומחלץ בדרכו שלו. "גם גיליון שלם לא יספיק לך כדי לספר

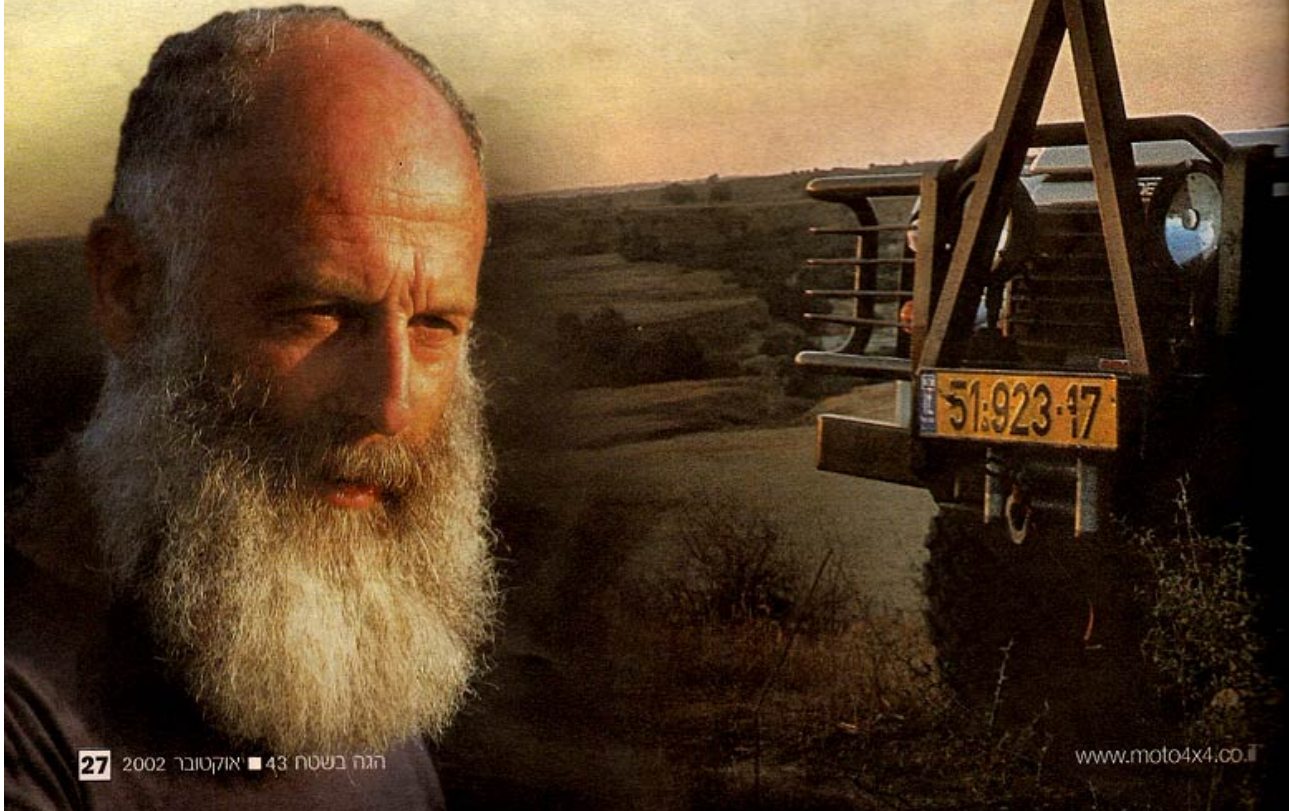
על חיליק" הזהיר אותי זיו אופנהיים, חבר ילדות שלי וידיד טוב של חיליק. זיו צדק! יום תמים ישבתי עם מר חיליק מגנוס, והוא, כהרגלו, לא הפסיק לדבר. מילאתי מחברות בסיפורי חילוץ מסמריים, טיולי טבח מהממים מכל העולם, וסתם צ'יזבטים שיצאו בשצף קצף מעל זקנו האדיר. "על שפת הנהר ממש, למרגלות התהום, שכבה

הפשרת השלגים מפסיקה, וזה הזמן הטוב ביותר לחפש בנהר" מסביר לי חיליק בחכמת חיים פשוטה. "לאחר שסיימתי את טקס האזכרה, כמובטח, שלחתי את עמית ואת אייל (חברי צוות החילוץ)

"רון ואני התחלנו לסרוק את הנהר. בבוקר המים עוברים את קו המותניים ומן הצהריים ואילך אפשר לחצות על ידי קשירת חבל מגדה לגדה בלבד"

ל'לה' להביא אוכל וציוד מתאים יותר להישרדות בשלג..."; לא רחוק, בסך הכול 360 קילומטרים לכל כיוון. "רון ואני התחלנו לסרוק את הנהר. בבוקר המים עוברים את קו המותניים ומן הצהריים ואילך אפשר לחצות על ידי קשירת חבל מגדה לגדה בלבד". כך, מטר אחרי מטר, סורקים את הנהר. 'ביארים' (ביאר - אחת מהמדינות העניות ביותר בהודו) שעובדים באזור הוא הבטיח

המשאית המרוסקת". על המשאית היו גם שתי מטיילות ישראליות: נעמה והילה, זיכרונו לברכה, שהיו בחזקת נעדרות עת יצא חיליק לחפשן. הדרך מ'מנאל' ל'לה' נחשבת לאחת הדרכים המסוכנות בהודו. בתחילת החורף (סוף אוגוסט), סוגרים את הדרך ההולכת ונצבעת בלבן שלג, אפילו הצבא מפסיק להסתובב שם. "אמנם התנועה נעשית קשה יותר ויותר ובכל יום יורדת הטמפרטורה, אבל

בטיול עם חיליק מכשיר הקשר אינו מפסיק לטרטר...

חיליק פרס של \$1,000 למי שימצא אחת מהבנות או \$250 למי שימצא פריט כלשהו ששייך להן. "לאחר 14 ימי חיפוש מצא אחד הביארים את חגורת הכסף של נעמה. בנוסף לפרס קיבל הביארי כבונוס את תוכן החגורה, פרט לתעודת הזהות

לגופה זמן מה, והעובדה כי עדיין הריח נשאר מעידה כי לא מזמן נסחפה פה. נתקלה בסלע שקרע מעליה את החגורה והמשיכה ברכה". כאן התחלתי להבין כי לא זו בלבד שחיליק יכול לקרוא את הטבע ולהבין את התנהגותו, אלא הוא כנראה בעל חושים מחודדים להפליא ואולי אף יותר מזה. מן המקום שנמצאה בו החגורה חישב חיליק פחות או יותר והעריך את מקום ההיתקלות הבא וביתר מרץ נמשכו החיפושים... "פתאום הופיע כלב רועים גרמני שחור, וזה כבר סימן של ממש שהנה אנחנו מוצאים אותן; כל פעם שאני מתקרב מופיע כלב שחור" מגזים קצת חיליק כהרגלו, והרי כך צריך לספר סיפורים, לא? "בוא בובי, נלך לחפש את הבנות" אני אומר לו. ובובי נעמד פתאום. "הריח הזה זה ממך? שואל אותי רון, 'לא, זה לא ממני', 'הבנות ממש כאן מתחתיני' הכריז חיליק בביטחון שהיה מבייש את ירון 'הבי מ'חסמבה', 'נסמן את המקום ונחזור לכאן באור ראשון למשות אותן מן המים'. אף שעדיין לא ראה אותן היה חיליק סמוך

נמשו נעמה והילה, זיכרון לברכה, מן המים. למרבה הפלא נתקעו השתיים יחדיו תחת אותו סלע. "להתמודד, להתמיד, להתמיד, ללמוד את הנדר ואת הרמיס, לעבוד קשה ולא לוותר" מסביר לי חיליק את כל התורה על רגל אחת. בעיניי זוהי יכולת נפשית עצומה, להתמודד עם הלא אפשרי והלא צפוי התמידי בתנאים לא תנאים, יחד עם יכולת קריאת הטבע והסקת מסקנות. תארו לכם כי היה זה רק סיפור חילוף אחד מיני רבים ששמעתי, וגם הם חלק קטן בלבד מהסיפור חיליק לספר...

הנגב, סיני ועוד אהבות...

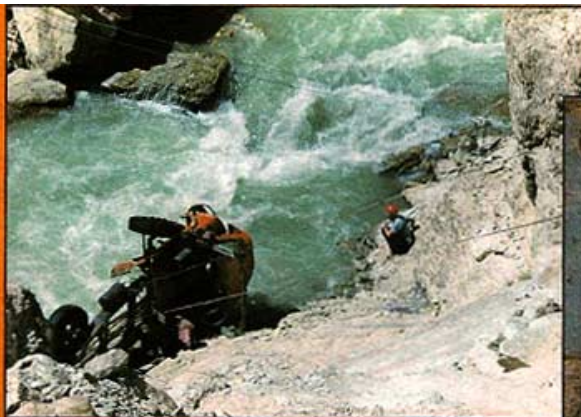
את החיבור החזק לטבע רכש חיליק עוד בהיותו צעיר. צמוד לבית הוריו נד שכן עם... 'זוויליס' כמובן. "מסעותי הראשונים בג'יפ היו 'על הסטארטר' עד שנגמר המצבר, אחרי מטרים ספורים". ואז נזכר חיליק בבן דודו. "הוא לקח אותי לכל מיני מסעות משוגעים מן השרון ועד למצבר הצלבני בחולות אישדוד, כשאשדוד עוד לא הייתה כלל, ולמג'ל שם...". לא אלאה אתכם כמו שחיליק הלאה אותי. רק אציין כי בתקופה ההיא בנגב, בשרון ובכלל בארץ היה מסוכן 'קצת' להסתובב בשטח לבד עם ג'יפ (כאילו שהיום יותר בטוח). את דודו של חיליק, 'איש גיבור' ועובד שירות המדינה, זה לא הפחיד. כשמלאו לחיליק שלוש עשרה, לקח אותו הדוד לטיול המסעיר בחייו... מעבר לנגב. "הצנינו את הנגב לירדן באזור לטרון. על יד הכיסא החזיק הדוד נשק עטוף בנייר עיתון" וכאן כבר קשה לי לנחש אם הדוד רצה להרשים את חיליק הילד, או חיליק אותי... "נסענו

"בין צפצוף אחד לשני שמעתי, עם הרבה קיטועים, את הקריאות: 'עין יהב, עין יהב, כאן באר שבע; האם שומעים?'"

ובטוח כי הן שם. בטוח כל כך היה עד כי בערב, כשהתקשרה אמה של הילה ואמרה לו "לבת שלי יש יום הולדת מחר, אולי תביא לי אותה...", השיב לה: "כן, מצאנו, מחר באור ראשון נמשה אותה מן המים". באור ראשון, לאחר חצי שעה של חיפוש

ולמסמכים שהיו בה. "הריח שעלה מן החגורה לימד אותי שני דברים...". ממשיך חיליק להרביץ בי את תורתו המקצועית: "היא שינתה את מיקומה בנדר, וזה קרה לא מזמן". "למה?" אני מנסה להבין, "הריח שדבק בחגורה אומר שהיא הייתה צמודה

על שפת הנהר ממש, למרגלות התהום, שכבה המשאית המרוסקת

מפת העולם בחמ"ל של חיליק על הקיר, מאחורי כל סיכה מסתער סיפור חיליק מספר שער

קרונ רכבת מתחילת המאה. הפך להיות החמ"ל של חיליק

שם זוהי התעלות נפש, שם...", חיליק מראה לי עוד תמונה מן המדבר המערבי, הכול נולד - שם הבודהיזם, היהדות... איך ניתנה תורה? לא ברעש ובצלצולים כי אם 'בקול דממה דקה'. זוהי באמת עצמתם של המרחבים המדבריים המעניקים לנפש להתעלות גבוהה-נבזה מעל הגוף. שם במדבריות אנו הג'יפאים יכולים להתנתק מן הפיזי ולחוש את עצמתנו כמין האנושי.

"ותאמין לי שהיה לי הרבה ממי ללמוד...". מיד ציין חיליק באוזני אנשים מספר שהוא מעריך, ומהם למד הרבה כל כך: מיכאל אבן ארי, איש אשכולות שישב אז בעבדת, פרופסור מנדלסון, האורים ותומים לזואולוגיה בארץ, יענקל'ה שמש, נוח הולבר ויורא אילני הזואולוג הראשי אז ברשות וחוקר נמרים ידוע שהיה היחיד שהאמין לו שמצא נמר. "עד אז אף אחד לא ראה פה נמר. בא אליו בדווי ואמר לי שנמר טרף לו 'בכר' (גמל צעיר). בשרפתי, הגענו ל'קטר' (מעייין נטיפים), ועל הסלע היו טביעות רטיבות רגליו. הבנו כי לפני מספר רגעים ממש הוא שנה כאן מן הנטיפים", ובאמת, לא רחוק משם רבצה הנמרה עם גור בחיקה. עוד אז אפשר היה לזהות את חושיו ואת יכולת הסקת המסקנות של מר חיליק מגנוס. החיבור עם הבדווי הוא עניין שבשגרה, חיליק מתחבר תמיד למקומיים. "עם הבדווים חרשנו אז את כל סיני והנגב... מיפנו משבצת-משבצת. עם משקפת, מצפן, מגס ומפה בריטית לא מדויקת כלל", חיליק יצא למסעות ארוכים, עם 'אסת'ליין' או בלעדיה, ולג'יפ הייתה רתומה 'עגלת נאט"ו' עם מכלי דלק, מים וציוד. באהבה גדולה מאוד חיליק מדבר על סיני, "אלה היו החיים שלנו ובא משהו וגול אותם. כאן בארץ אני כמו תייר" מספר לי חיליק בעגועים לארץ האחרת. "היום אני פליט, נשמתי יוצאת אל המרחבים המדבריים. אין כמו המרחבים האלה להאיר את נפשו ואת רוחו של האדם. להסתובב

דרך עין קובנה (על יד בן-נון של היום) לכיוון המנו. בדרך התחמקנו מעמדות של האר"ם והליציון. מן המנו ירדנו לכיוון חולדה עד שחזרנו פנימה לארץ; חוויה מדהימה לילד בן שלוש עשרה, אשר הטביעה את חותמה על חיליק עד היום. בן חמישים ושלוש, ב'טירוף' על טבע וטיולים. בזכות כישורונתיו וקשריו הוא עושה את הלא אפשרי לאפשרי ומארגן טיולים למקומות 'מיוחדים' בעולם. כמו תמיד, מאחורי כל הצלחה גדולה, עומדת אישה מופלאה, 'אסת'ליין', על 'אסת'ליין', כמו שמכנה אותה חיליק, יכולתי למלא שלוש כתבות "אישה מופלאה, יחמת ומארגנת, 'בלוזורית' אמיתית אם לא היא לא היה הטיול למדבר המערבי", טיול שהתרחש לפני פרוץ 'פרעות אלמיים'. מרחבים מדבריים אין סופיים בעלי עצמות נדירות, שרק מן הסיפורים ומן התמונות שראיתי, אני מוכן למכור את אמי ולו בשביל לצאת למסע במחוזות המרתקים של המדבר המערבי. בטיול עם חיליק מכשיר הקשר אינו מפסיק לטרטר... יש לו ידע שמשלב רבדים שונים. באמצע המדבר מקשר חיליק בין עולמות. הידע שלו רחב בתחומים רבים, כגון היסטוריה, גאוגרפיה, זואולוגיה וסתם צ'יזבטיס שביחד מציינים תמונה עמוקה ורחבה יותר של המקום. "אתה רואה את הספר הזה? (ספר בענייני כוכבים, זה השיגעון החדש שלו...) כל יום אני יושב פה (בחמ"ל) עם כוס מים ולימון ולומד משהו חדש", חיליק אינו מפסיק ללמוד. המציאות מורכבת מאוד, וככל שיוסיף עוד רבדים, כך יתקרב יותר לאמת. בתחילת דרכו, אחרי שרכש ידע על ג'יפים כמפקד פלוגת סיור בצנחנים, 'צייס' אותו אברהם יופה ז"ל, מייסדה של רשות שמורות הטבע, לרשות די מהר נעשה פקח הר הנגב, "מבאר-שבע דרום ועד אילת צפון, ובכל זה לא צפון סיני" הדגיש חיליק וסיפר לי על אהבתו הגדולה לסיני. "קצת אחרי ששת הימים, סיני הייתה טרייה בידו וניתנה לה הרבה תשומת לב". חיליק, עם אחד הג'יפים הבודדים שהיו בתקופה ההיא, תר את הנגב וסייר בסיני, "היינו בסך הכול שלוש תחנות קשר. אחת בבאר שבע, השנייה בעין יהב והשלישית אצלי בג'יפ. מכשיר גדול ומגושם עם הרבה נורות (לא היו אז טרנזיסטורים) שיצאו ממקומן וכל פעם עצרתי את הג'יפ כדי להכניס אותן למקומן. בין

כפר איזון

על שולחן האירוח בחמ"ל שלו מצאתי הרבה חומר הסברה של הרשות למלחמה בסמים. מסתבר שחיליק מתנדב ועוזר הרבה לחנך נוער וגד סמים. בינואר אלפיים ואחת הוקם בשדות ים 'כפר איזון' - מקום יחיד מסוגו לטיפול בתרמילאים שנפגעו משימוש בסמים הזיוניים. חיליק מגייס הרבה ממשאביו ומתנדב הרבה ימים ושעות לקידום הכפר. מערכת 'הגה' הרימה את הכפפה ומציעה גם לכם לעזור ולתרום. החל בעשרה שקלים דרך טוסטר ישן שלא צריכים בבית וכלה במיליון דולר... חיליק ישמח לקבל טלפונים לתרומות 052-918161